

Storfeltets tavle er formet som en langstrakt ottekant og indsat i en profileret ramme, hvis inderside er prydet med rosetter. Feltet indrammes af bruskværk, der i siderne danner konsoller for frifigurer af engle, der støtter hånden på den fremskudte hofte. Hængestykkets tværovale skriffelt med oplysninger om epitafiets givere er indsat i en maskesmykket bruskværkskartouche, som forneden afsluttes af drueklaser. Storstykkets øvre ramme har reliefudsmykning i form af fire højovale medaljoner, indfattet i fælles laurbærkrans (fig. 208). Medaljonerne viser fra venstre mod højre initialerne »NB« for Niels Boesen under et firtal med korsprydet tværstreg, et timeglas samt initialerne »AND« for Anne Nielsdatter, et korslam og initialerne »C[!]HD« for Sidsel Hermansdatter og en fugl, formentlig en due (hovedet er afbrækket) samt initialerne »IID« for Inger Jensdatter; under medaljonerne er påsat en kobberplade med tilhørende indskrift (jf. ndf.). Topfeltet udgøres af en tværoval bruskværkskartouche med relief af Kvinderne ved graven og krones af en topfigur af Den opstandne Kristus (venstre hånd afbrækket).

Rammeværket er sort- og brunstafferet med røde og grønne lasurer samt forgyldning. Figurerne har naturlig karnation, og deres klæder er hvide med rød lasur og forgyldning. Indskriftene er forgyldt. Gesimsens kobberplade er ligeledes forgyldt og har indskrift med sortmalede versaler med en række opbyggelige vers: »Dv salige døde,/ hvil vden møde,/ Gvd dig forløste,/ mig oc saa trøste./ – Pinen fick ende,/ glaset Gvd vende,/ glæde dig sende/ for din elende./ – Tolig dv lide/ angst oc qvide/ lenge noc hære/ nv har dv ære./ – Dv sørgende dve/ er snarlig at kve/ klag Gvd din elende,/ hand wed den at wende«.

Af skiftet efter Niels Boesen fremgår, at der blev betalt 30 daler til »Contrafeiren for Sl. Niels Boesens Epitaphiumet at stafere« samt 120 daler til »Bildhuggeren for Epitaphiumet at giøre Effter forteigning«. ⁷¹⁵ Epitafiets farvelag blev istandsat 1996–97.

Oprindelig i søndre sideskib på den anden pille fra vest (jf. fig. 183). ⁷¹⁶ 1871 opsat mod nordvæggen i korets 1. fag, øst for vinduet.

11) (Fig. 209–11), 1654, med maleri muligvis malet af Hans Schütte, over Iens (Jens) Madtson (Madsen), slotsskriver og rådmand, og hustru Pernele (Pernille) Otisdatter (Ottosdatter), †16□□, samt deres børn. Af indskriften fremgår, at parret lod tavlen opsætte over deres begravelse 1654 (jf. †muret begravelse nr. 9). ⁷¹⁷

Bruskbarokepitafium af anselig størrelse, udført af sandsten, sort (søjleskafter og topfelt) og hvidt (våbenskjolde og drueklaser) marmor samt kobber (malerifeltet), 510×270 cm. Alle indskrifter er med fordybde, til dels sammenskrevne versaler. Storfeltet, med maleri, har form af en langstrakt ottekant flankeret af glatte søjler med korintiske kapitæler samt bruske sidevinger med kerubhoveder. Det indrammes forneden og foroven af knækkede postament- og gesimsbjælker, der bærer konsoller med frifigurer af evangelisterne med deres respektive symbolvæsener, forneden Lukas tv. (højre hånd er brækket af) og Johannes, foroven Mattæus tv. og Markus. Hængestykket er formet som en stor bruskværkskartouche med nedhængende drueklaser samt tværovalt skriffelt, der flankeres af engle, som holder muslingeskal-ler med sæbeskum og pusterør i hænderne (fig. 210); en allegori over livets forkrænkelighed. ⁷¹⁸ Over skriffeltet er en maske og under dette to kerubhoveder samt frugter. Nederst en tværoval kartouche med to borgerlige våbenskjolde. Det venstre, Jens Madsens, har et kranium med knogler, hvorover to sammenlagte hænder og treblomsthjerte; som hjelmtegn treblomsthjerte. Det højre, hustruens, har et anker og som hjelmtegn tre tulipaner. Nederst er en konsol med løvemasker. Topstykkets opbygning er en gentagelse af storstykkets omkring et skriffelt med skriftsted (Job 19,25–27), hvorover en topgavl i form af en bruskværkskartouche, ligeledes med et skriftsted (Joh. 11,25), flankeret af to frifigurer af romerske soldater. Epitafiet krones af en konsol hvorpå en topfigur af Den opstandne Kristus. Såvel de

Fig. 209. Epitafium nr. 11, 1654, over slotsskriver og rådmand Jens Madsen og hustru Pernille Ottosdatter (s. 1080). Foto Arnold Mikkelsen 2013. – *Sepulchral tablet no. 11, 1654, commemorating the castle clerk and alderman Jens Madsen and his wife Pernille Ottosdatter.*

to soldater som Kristusfiguren mangler en hånd. Rammeværk, figurer og ornamentik er malet lyst grå, de vandrette profiler samt konsollerne er sort- og brunmarmorerede. Skriftfelterne har sort bund med forgyldte versaler.

Storfeltets maleri (fig. 211), olie på kobber, 102×89 cm, viser ægteparret knælende i trekvartprofil på rosa puder med deres i alt ti børn, alle fornemt klædt. Det gennemarbejdede og rigt detaljerede familieportræt er usigneret, men kan muligvis henføres til Hans Schütte (jf. ndf.). I venstre side ses Jens Madsen med grånende, skulderlangt hår og skæg, klædt i en sort, knapbesat dragt med tilsvarende slag over hvid skjorte med kvastpdydet nedfaldskrave. I højre hånd holder han sin hat, i venstre et par handsker samt en rød nellike. Ved hans side ses to små sønner.

Fig. 210. Putto med pusterør og skål med sæbeskum. Detalje af epitafium nr. 11 (s. 1080). Foto Arnold Mikkelsen 2014. – Putto with blowpipe and bowl of lather. Detail of sepulchral tablet no. 11.

Den ældste, Mads,⁷¹⁹ med rødligt, lokket hår, har grå dragt med guldsøm over hvid skjorte med kniplingskantet og kvastpdydet nedfaldskrave. I højre hånd holder han sin hat med guldbånd om pulden samt strudsefjer. Den yngste, Otte,⁷²⁰ har kort, rødblondt hår, rosa barnekjole med kniplingskrave og holder en strudsefjersmykket hat af rødgylden brokade i venstre hånd.⁷²¹ I højre side ses Pernille Ottosdatter med kriget konehue, hvid, stivet krave og sort, kniplingsbesat kjole, der i halsen og ved håndleddene lader en hvid underklædning med grønne og gyldne borter synlig, svarende til Anna Pedersdatters dragt på epitafium nr. 9; desuden hvidt forklæde, armlænker af guld og koraller samt fingerringe. Foran hende er parrets syv døtre⁷²² placeret i to rækker efter størrelse (fig. 182). Den ældste bærer en lille, perlebesat hue, sort brokadekjole med hvid, stivet krave, hvid underklædning med gyldne borter ved halsen og hvidt forklæde samt koralarmbånd. De yngre søstre er klædt i kjoler af gråt, gyldent eller blomstret stof af forskelligt snit, alle med hvide gennemsigtige kraver, hvide forklæder og armbånd af koraller eller perler. I hænderne holder de forskellige genstande, bl.a. nelliker, blomsterkranse og rangler.⁷²³ Forrest ses et tidligt afdødt spædbarn i hvid ligdragt med røde sløjfer og en blomsterkrans på hovedet, liggende på en rosa pude. Baggrunden er udfyldt af skyformationer. I en lysåbning over personerne svæver tre engle, den forreste, i grøn kjortel, blæser i en basun, de to øvrige er nøgne og holder hver en laurbærkrans og et palmeblad over forældrenes hoveder.⁷²⁴ Maleriet er nært beslægtet med et epitafiemaleri i Odense Skt. Knuds Kirke over Thomas Brodersen Risbrich, udført 1651/52 og tilskrevet Hans Schütte (*DK Odense 766* og fig. 605). Fremhæves kan især gengivelsen af den lille dreng med fjerpdydet hat i hånden, detaljer i klædedragten samt den svævende engel med krans og palmeblad, og de to malerier må formentlig henføres til samme maler. Epitafiet blev istandsat 1999.

Epitafiet hang oprindeligt i midtskibets nordside på den anden pille fra vest (jf. fig. 36f og 183).⁷²⁵ 1871 opsat på sin nuværende plads på nordre korsarms østvæg (jf. fig. 73).

Fig. 211. Gruppeportræt af slotsskriver og rådmand Jens Madsen med familie, muligvis malet af Hans Schütte. Detalje af epitafulum nr. 11 (s. 1082). Foto Arnold Mikkelsen 2013. – *Group portrait of the castle clerk and alderman Jens Madsen with his family, possibly painted by Hans Schütte. Detail of sepulchral tablet no. 11.*

Fig. 212. Mindetavle nr. 12, o. 1656, over Peder Thomassen (†1621) og borgmester Peder Nielsen Arndrup (†1653) samt deres hustru Gertrud Clausdatter (†1656) (s. 1085). Foto Arnold Mikkelsen 2013. – Memorial tablet no. 12, c. 1656, commemorating Peder Thomassen (†1621) and Mayor Peder Nielsen Arndrup (†1653) and their wife Gertrud Clausdatter (†1656).

12) (Fig. 212), o. 1656, over Peder Thomassøn (Thomassen), †30. nov. 1621, »wdi Hans Alders 45 Aar«, og Peder Nielson (Nielsen) Arndrup (Arndrup), borgmester, †17. juni 1653, »wdi Hans Alders 58 Aar«, samt deres hustru Giertrvd (Gertrud) Clavsdaater (Clausdatter), †14. juni 1656, »Wdi Hindes 66 Aars Alder«. ⁷²⁶ Efter personalia et opbyggeligt vers:

»Her ligge vore Beene oc Hvile Sig
siælen Lefver hoes Gvd Evindelig
Vore Vandrings Dage Finge Snarlig Ende
Betenck Det Samme Kand Dig oc Hende
Oc Skick Dit Lefnet i Verden Saa
At Du Den ævige Glæde Kand Faa«.

Indskriften afsluttes med et skriftsted (Visd. 3,1-3).

Mindetavle af sort marmor, 148×85 cm, indskrift med fordybede, forgyldte versaler. Tavlen fandtes oprindelig på sydvæggen i korets 2. fag (jf. fig. 36h og 183). Efter restaureringen 1870-71 indmuret i sydsiden af korets 2. fag, øst for vinduet.

13) (Fig. 213-16), 1656, med signeret portrætmaleri af Hans Schütte og rammeværk tilskrevet Odensebilledskæreren Anders Mortensen, over Jacob Lercke (Lerche), r(ådmand) og t(older), (†1658)⁷²⁷ og hustru Karen Nielsdatter (†1660).¹⁸ Af indskriften fremgår, at ægteparret lod tavlen bekoste og opsætte 1656 (jf. †gravsten nr. 51, †muret begravelse nr. 18).⁷²⁸

Epitafium i bruskbarok, 435×300 cm, tilskrevet billedskæreren Anders Mortensen i Odense⁷²⁹ (jf. (†)korgitter s. 984, prædikestol s. 989). Storfeltets maleri er indsat i en bred ramme med forskellige profiler; inderst en tunget bort, yderst tovsnoning i gennembrudt arbejde samt en bølgeste; rammens øvre hjørner bærer kugler. Feltet støttes af to engle, klædt i knælange kjortler. Hængestykket har form af en bruskværksramme med vrængemasker med vidtåbne gab og nedhængende drueklaser. Topstykket er en gentagelse af storstykket med en rektantet, profileret ramme, støttet af småengle. Derover en rudimentær, brudt topgavl af bruskværk, hvorimellem en topfigur af Den opstandne Kristus stående på jordkloden. Rammeværket er stafferet med rød og grøn lasur samt forgyldning, figurerne har tilsvarende staffing og naturlig karnation. Storstykkets ramme bærer

indskrifter med forgyldt fraktur på sort bund, foroven Luk. 9,30-31 og forneden 1 Kor. 2,2; på de lodrette rammestykker er spinkle blomster- og bladornamenter. Hængestykkets masker har i de åbne gab sammenskrevne initialer, tv. »IML« for Jacob Madsen⁷³⁰ Lerche, th. »KMDL«⁷³¹ for Karen Nielsdatter;⁷³² skriftfeltet har indskrift med forgyldt fraktur i form af en opbyggelig religiøs sentens samt oplysning om epitafiets stiftere.

Storfeltets maleri, olie på træ, 148×114 cm, med signatur »H. Schütte F(ecit)« forneden tv. (fig. 348), viser en todelt fremstilling, øverst med Korsbæringen, nederst af det afdøde ægtepar omgivet af talrige familiemedlemmer, antagelig parrets børn, svigerbørn og børnebørn.⁷³³

Fremstillingen af Korsbæringen er udført efter kobberstik af Paulus Pontius (1632) efter maleri af Rubens. Forgrundens bibelske personer er fremhævet med kapper i klare farver (rødt, blåt, rosa, grønt og gyldent), de romerske soldater i baggrunden bærer sort harnisk, hjelme med væjende rød-hvide fjer og holder en rød fane.

Familien er placeret på et jordsmon med enkelte plantevækster, alle knælende på puder i grønne, røde og rosa nuancer med hænderne samlet i bøn. Ægteparret Jacob Lerche og Karen Nielsdatter ses formentlig placeret som nr. 3 og 4 i bageste række fra venstre. Han er vist med sort kalot, hvorunder kraftige ørelokker stikker frem, og grånende skæg, klædt i sort, knappet dragt og hvid, nedfaldende krave samt kappe. Hun bærer hvid underhue og sort, kriget overhue, stivet krave, sort kjole over hvid underklædning samt hvidt forklæde. De mandlige familiemedlemmer er vist barhovedede med lokket hår i forskellige nuancer og skæg af varierende længde, de gifte kvindelige medlemmer af familien bærer diminutive under- og overhuer samt stivede, hvide kraver. I venstre side ses to ægtepar: Bagest en præst i ornat og hans hustru,⁷³⁴ der holder et spædbarn i kjole af rosa brokade på armen, en usædvanlig fremstilling på et epitafiemaleri (fig. 215). Forrest en yngre mand i sort dragt med knapkantet slag hvorunder poset, hvid skjorte med kvastprydet nedfaldskrave,⁷³⁵ hans hustru har hvid underklædning med flæsedede ærmer og sort, kniplingskantet kjole. I højre side ses yderligere fire æg-